

Bori li se Isus za društvenu pravdu?

[...] Isus ne osporava i ne dokida postojeće društvene ustanove koje zakonito dijele pravdu u društvu, već ide korak dalje od njih. On, naime, ukazuje na nešto što ljudi ne mogu zajamčiti svojim sustavima.

Očito je bio svjestan kako je nemoguće ostvariti društvenu pravdu bez novoga srca, pa i onda kad bi društvena zajednica uspjela kazniti sve lopove i kriminalce primjerenom kaznom. Zato se i nije trudio govoriti o poboljšanju sustava, već o obraćenju srca, te o velikodušnosti praštanja koje se očitovalo u velikodušnom odmaku od vremenitih dobara i zemaljskih probitaka. Nije se trudio razmišljati o tome koje sve mehanizme netko treba poduzeti kako bi ostvario društvo potpune pravednosti, jer je to nemoguće ukoliko se ne ukloni grijeh iz srca ljudi, ali je jasno govorio o tome kakva treba biti vjerna duša ako želi steći status pravedne duše. U tom smislu je prije svega govorio o duhovnim potrebama pojedinaca, očekujući od svakoga da njegove riječi primijeni u vlastiti život. Znao je kakvo treba biti srce pojedinca pred nepravdama ako se želi ostvariti pravdu.

Iz toga kuta možemo razumjeti zašto nam govori o bezuvjetnoj ljubavi prema neprijateljima, tražeći da blagoslivljamo one koji nas proklinju, da dajemo onima koji nam otmajaju, da činimo dobro i pozajmljujemo svima ne računajući odmah svoju dobit, kako to inače čine ljudi. Jer onome tko živi božanskim životom, dobit je samim time što čini dobro i što nasljeđuje svoga nebeskog Oca. Nastojmo mi prihvatiti ove Isusove riječi i živjeti ih, pa ćemo onda mi preobraziti svoj društveni sustav na bolje i učiniti ga mnogo pravednijim nego što to mogu ljudske ustanove i nastojanja, nakon čega nas čeka mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna u vječnom Božjem kraljevstvu.

<https://www.vieraidjela.com/bori-li-se-isus-za-drustvenu-pravdu-razmisljanje-uz-7-nejdelju-kroz-godinu-c/>

Milosrdan je i milostiv Gospodin

Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina i sve što je u meni, svego ime njegovog!
Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina i ne zaboravi dobročinstava njegovih!

On ti otpušta sve grijehе tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
on ti od propasti izbavlja život,
kruni te dobrotom i nježnošću.

Milosrdan je i milostiv Gospodin,
spor na srdžbu i vrlo dobronam.
Ne postupaj s nama po grijesima našim
niti nam plaća po našim krivnjama.

Kako je istok daleko od zapada,
tako udaljuje od nas bezakonja naša.
Kako je otac nježan prema sinovima,
tako je Gospodin nježan prema onima što ga se boje.

Otpjevni psalam: Ps 103,1-2.3-4.8.10.12-13

Katedra sv. Petra - 22. veljače

Blagdan koji slavi Katedru sv. Petra datira još od samih početaka kršćanstva, a potječe iz drevnog grada Rima i davnog IV. stoljeća. Njime su kršćani zahvaljivali Bogu za poslanje povjerenom apostolu Petru i njegovim nasljednicima. Želimo li pronaći na stranicama Svetoga pisma početke Petrova primata, okrenut ćemo tekst sv. Mateja (16, 13-19), gdje Isus pita učeničke što ljudi misle o njemu. U ime svih, Simun Petar mu odgovara: "Ti si Krist, Sin Boga živoga!". Isus mu na to reče: "Blago tebi, Simune, sine Jonin, jer tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski! A ja tebi kažem: Ti si Petar – Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i Vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svezješ na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima." U tom slikovitom opisu sam Isus predaje Petru učiteljsku vlast u svojoj Crkvi, da je on dalje gradi i učvršćuje.

Sam naziv blagdana, tj. „katedra“ doslovno označava biskupovo nepomično sjedalo, postavljeno u Majci crkvi njegove biskupije, po kojoj se ta crkva naziva „katedralom“ i simbol je biskupove vlasti. On je, kao nasljednik apostola, pozvan čuvati i braniti, te prenositi evanđeoski nauk svojoj kršćanskoj zajednici. Kada biskup preuzima odgovornost za mjesnu Crkvu koja mu je povjerena od Svetog Oca, on simbolično nosi mitru i štap i sjeda na katedru. S toga sjedala on će voditi i pratiti vjernike svoje biskupije. Svaka biskupija bilo gdje na svijetu, ima biskupa, te katedru u mjesnoj Crkvi kojom taj biskup upravlja.

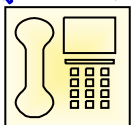
I Sveti Otac je također biskup. On je biskup rimske mjesne Crkve, a vrhovni je poglavar sveopće Crkve, pa tako u njoj ima apsolutnu vlast. On je suveren na malom području u gradu Rimu, Vatikanu. Pri upravljanju Crkvom papi pomažu mnogi uredi Rimske kurije, kongregacije, komisije, akademije... Papa i njegovi uredi u kanonskom se pravu nazivaju Apostolska Stolica. Papa i zbor svih biskupa predstavljaju vrhovnu vlast Crkve. To znači da u Katoličkoj Crkvi postoji katedra koja ima nepisano prvenstvo, a to je katedra Svetoga Oca, rimskog biskupa u Vatikanu.

Slaviti Katedru sv. Petra znači slaviti zaštitnika svih kršćana, i stijenu koja postojana stoji da se na njoj dalje izgrađujemo. Katedra sv. Petra je simbol jedinstva Crkve i zajedništva svih vjernika. To možemo pronaći i u različitim crkvenim tekstovima i dokumentima kroz povijest.

"Slično je odlučeno... da treba biti proglašeno da... je sveta Rimska Crkva smještena na čelo ne saborskim odlukama drugih Crkvi, nego je primila prvenstvo evanđeoskim glasom našeg Gospodina i Spasitelja, koji kaže: 'Ti si Petar-Stijena...' Prvo sjedište, prema tome, je ono Petra apostola, ono Rimske Crkve, koje nema niti mrlja niti nesavršenstva niti išta slično" (Papa Damaz I., Damazov dekret, 3 [382. god.]).

<https://www.vieraidjela.com/katedra-sv-petra/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 13 • broj 527 • 2022. godina

SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU

20. veljače 2022.

**Budite milosrdni
kao što je milosrdan Otac vaš.**

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kaapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 6,27-38

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Vama koji slušate velim: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju. Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje. Svakomu tko od tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj. I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.

Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje. Jednako tako, ako dobro činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine.

Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrati.

Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odatle ničemu. I bit će vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on dobrotstivi prema nezahvalnicima i prema opakima.

Budite milosrdni kao stoje Otac vaš milosrdan.

Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti.«

Korak više

Jeste li ikada čuli ovu rečenicu: "Njega mi je samo Nebo poslalo". To se događa u trenucima kad ne vidimo nikakvog izlaza, pa mi netko pomogne. Stojim na raskršću. Ne pomaže mi ni karta, ni navigacija, a onda se pojavi netko koji mi brzo pokazuje put. Postoje i druge situacije u kojima mi netko smeta i nervira me. Šalje li njega Nebo? Ili, netko ne prestaje govoriti a ja bih želio mir. Nebo mi očito povjerava da i takve situacije svladam, da ih riješim, da za sve sudionike bude dobro. U evanđelju će biti govora o takvim situacijama.

Jedna jednostavna rečenica nalazi se usred evanđelja: "I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima." Uistinu potpuno razborito! Dovoljno je da se smjestim u drugoga i pitam se: kako bi mi bilo kad bih bio u položaju drugoga? Sto bih tada imao? Kako bih postupio? Tako jednostavna i jasna uputa, ili kako ju se zove "zlatno pravilo". Ona je prisutna u mnogim kulturama i religijama. Također u obliku koji je kod nas uobičajen kao poslovice: "Što ne želiš da se tebi čini, ne čini ni ti drugome." Isus se pozitivno obratio "zlatnim pravilom": čini drugima, što očekuješ za samoga sebe! Kako izgleda kad izbije neprijateljstvo? Isus kaže: "Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju!" (LK 6, 27 sl.) Na prvi pogled izgleda nemoguće! Sasvim "normalna" reakcija je uzvratiti udarac, mrziti, osvetiti se. Ipak tu se pojavljuje "zlatno pravilo": mogu li mrziti? Zar to nije strašno? Želim li da se meni čini zlo? Nijedan "normalan" čovjek ne raduje se neprijatelju. Nitko ne želi da ga se progone.

Dakle ne čini drugome što sam ne želiš sebi: iako je on moj neprijatelj? Progona li me mržnjom? Da, također i tada! On sam ne želi da mu ja činim izmišljeno zlo. Pa, ako on to meni i čini, sebi ne bi želio. "Zlatno pravilo" u biti je sasvim logično. Zašto je ono tako teško? To se ne dobiva samim razumom. Tu treba veliki uzor, jak pomoćnik. Tu treba široko srce. Tako široko kao Božje srce. On se uvijek drži "zlatnog pravila". On postupa dobro iako mi nismo dobri. On je milosrdan tamo gdje smo mi okrutni, nemilosrdni. On ne osuđuje, gdje smo već davno slomili štap. Tko to ne želi da drugi prema njemu bude milosrdan? Uvijek sam zahvalan, ako me se susreće dobrotom a ne hladnoćom, ako se osjećam prihvaćen, a ne odbač-

en. Kako je dobro kad mi se oprašta u koliko sam nešto pogrešno uradio! Kako je ugodno kad mi se velikodušno pomaže! Sve je u biti sasvim jednostavno i jasno. Samo da to opet iznova ne bismo zaboravili! Jer, čim mi se dogodi zlo, odmah mi "zlatno pravilo" nestane iz pameti. A ipak: mir je među nama, ako s time počnem. Pomirenje počinje sa mnom. Ja sam utvrđujem mjeru s kojom će me Bog jednom mjeriti. Jesam li sam primijenio mjeru za druge s kojom bi želio da budem mjerem?

Isus upućuje ove riječi ljudima koji pokušavaju učiniti svijet boljim, pravednijim, zdravijim. Ako ljubimo samo one koji nas ljube; ako dijelimo samo s onima koji s nama dobro ophode, kako će se nešto promijeniti? Vrtimo se u krugu. Isus želi da izmijenimo svoj pogled. On želi da počnemo iznova. Da "ljubimo" one koji to ne očekuju od nas. Da dijelimo s onima koji ništa nemaju. Da postupamo bez obračunavanja, bez isprike, bez nagodbe. Tako kako nama Bog čini: "Budite milosrdni, kao što je to vaš Otac!"

Kad vam je uspjelo posljednji put: ljubiti neprijatelje, blagoslivljati one koji su vas proklinjali, i moliti za one koji su vas zlostavljali? Što činimo, činimo s Bogom. Kršćani mogu činiti, što ne bi mogli činiti, ako ne bi činili s Bogom.

Stoga, pazi na svoje misli, jer one postaju riječi.

Pazi na svoje riječi, jer one postaju djela.

Pazi na svoja djela, jer ona postaju navike.

Pazi na svoje navike, jer one postaju tvoj karakter.

Pazi na svoj karakter, jer on postaje tvoja sudbina.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/7-nedjelja-kroz-godinu-2/>

Majko Božja Kamenitih vrata, zaštitnice grada Zagreba i PU zagrebačke moli za nas!